Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

NR. 21 - 20-26 MEI 1972
losse nummers 70 cent

nu met HOCUS-POCUS-KAARTEN!

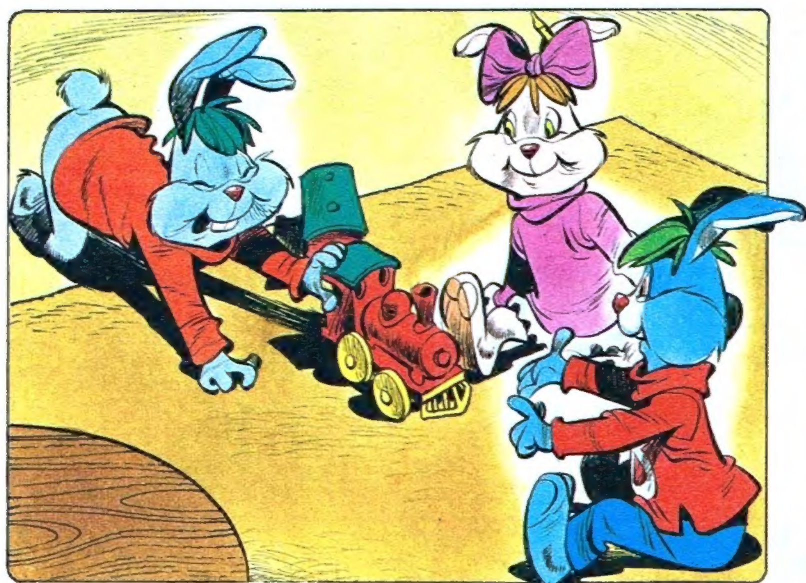
Kijk eens, kijk eens, mama eend,
kom eens naar de kant!
Voor jou en al je kindertjes
heb ik wat lekkers in mijn hand!

Er zijn vier eieren in de tekening verstopt, zoek je ze even op?

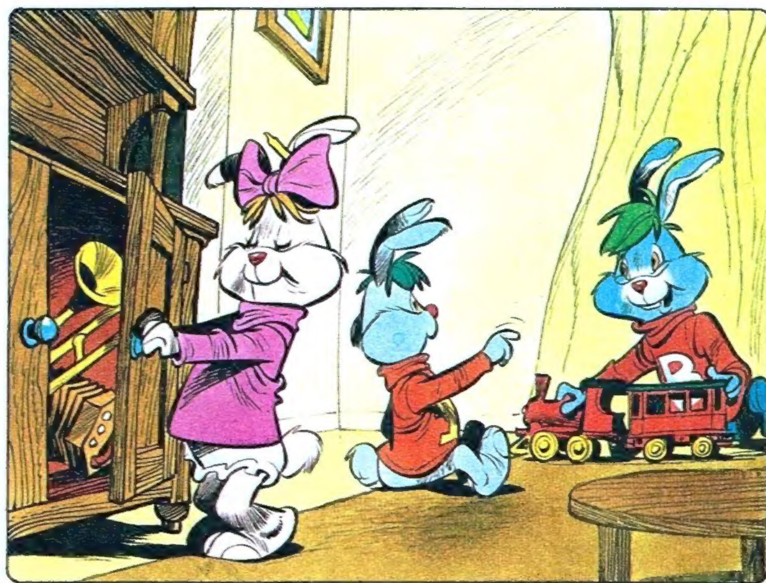
voorleesblad voor peuters en kleuters

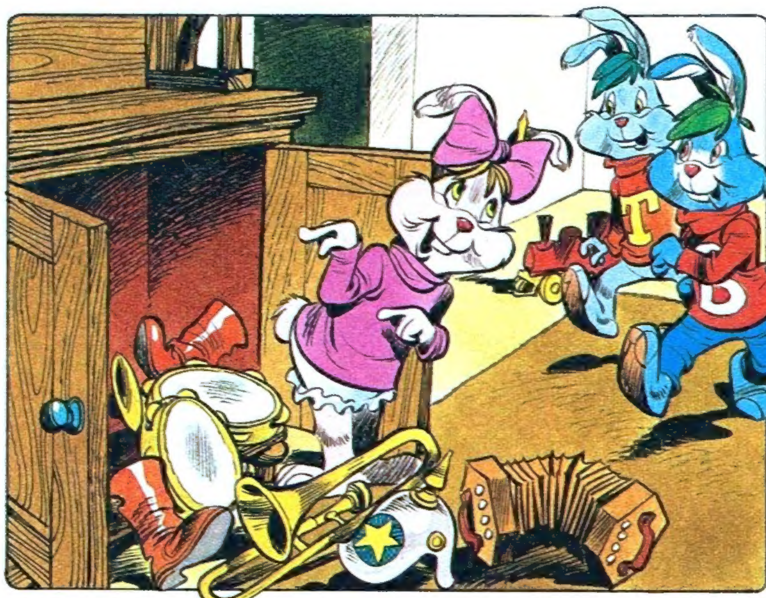
Bobo Konijn en zijn

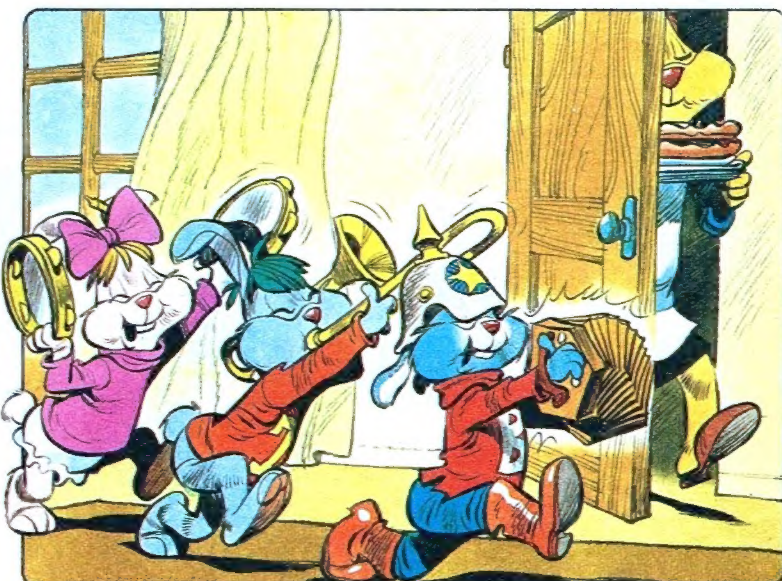
1. Je kent Bobo's neefje Tsjoek-Tsjoek toch wel? Op een middag komt Tsjoek-Tsjoek bij Bobo thuis. Hij heeft natuurlijk zijn trein meegenomen. „Zullen we met mijn trein gaan spelen?" vraagt hij aan Bobo. „Ja, dat vind ik leuk," zegt Bobo. Even later zijn Bobo, Krabbel en Tsjoek-Tsjoek aan het spelen.

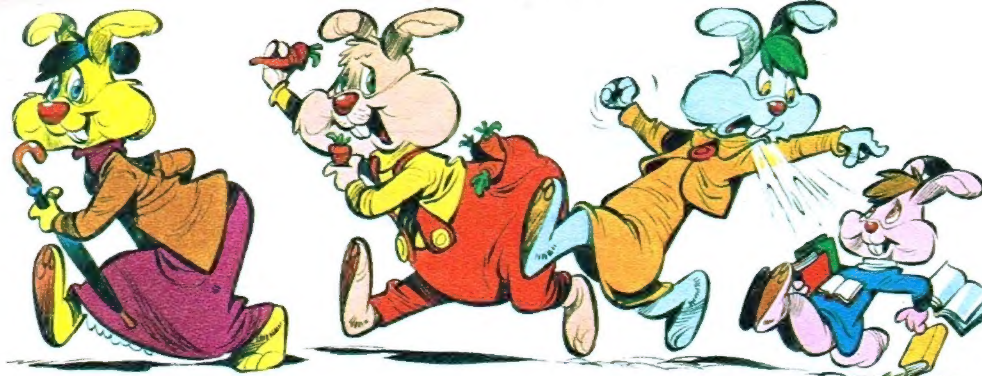
2. Een hele tijd zijn ze druk bezig, maar dan krijgt Krabbel er genoeg van. En wat doet ze? Ze gaat naar de speelgoedkast. Heb jij thuis ook een speelgoedkast waar je al het speelgoed in doet als je er niet mee speelt? Ik denk het wel. Krabbel gaat naar de speelgoedkast, ze heeft een plannetje!

3. Als ze de speelgoedkast opendoet, valt er allemaal speelgoed uit. Maar zie je wat voor speelgoed? Muziekinstrumenten! „Laten we muziek gaan maken!" roept Krabbel lachend. „Dat is leuk!" roept Bobo. Tsjoek-Tsjoek vindt het eerst jammer dat ze niet meer met de trein spelen, maar dit is ook wel leuk!

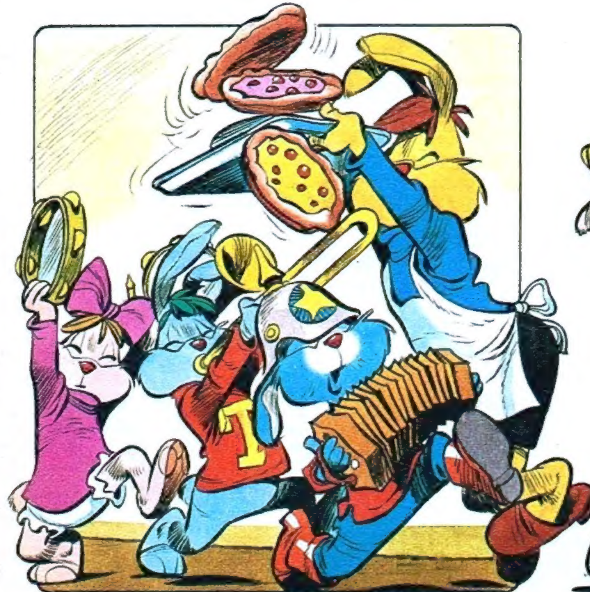

4. Krabbel neemt de tamboerijn, Tsjoek-Tsjoek de trompet en Bobo de harmonika en hij zet een helm op. „Ik ben de leider van de muziek," zegt hij, „want ik heb een helm op!" En daar gaan ze dan. Ze hebben erg veel plezier, maar wat maken ze een lawaai! Dan gaat de deur open en Mama Konijn komt binnen. . .

Tante Pieta-Secuur   Oom Slokop   Tante Deur-Dicht   Lees-Voor

vrolijke familie

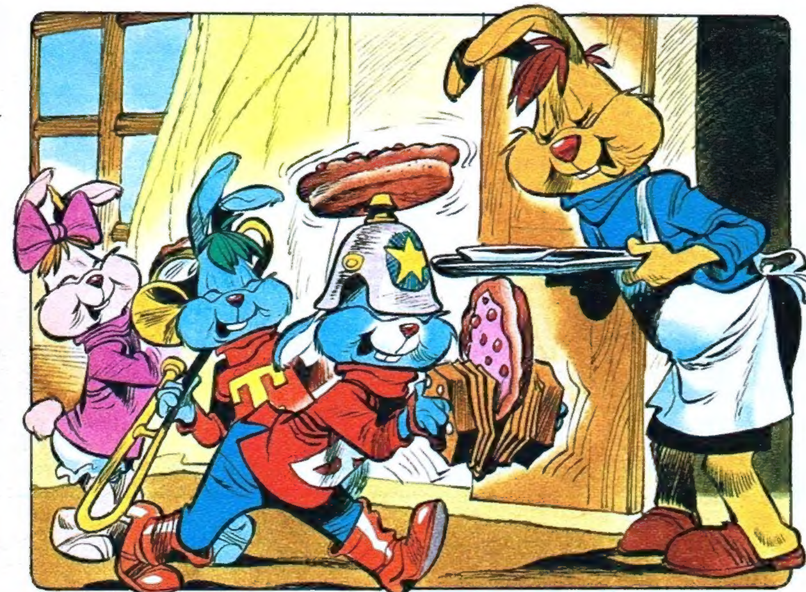
5. Boem, boem, tetteretet! Wat een lawaai. Van schrik laat Mama Konijn de appeltaarten, die ze gebakken heeft, uit haar handen vallen! Wat zal mama boos zijn! Zie je op het plaatje hoe ze schrikt???

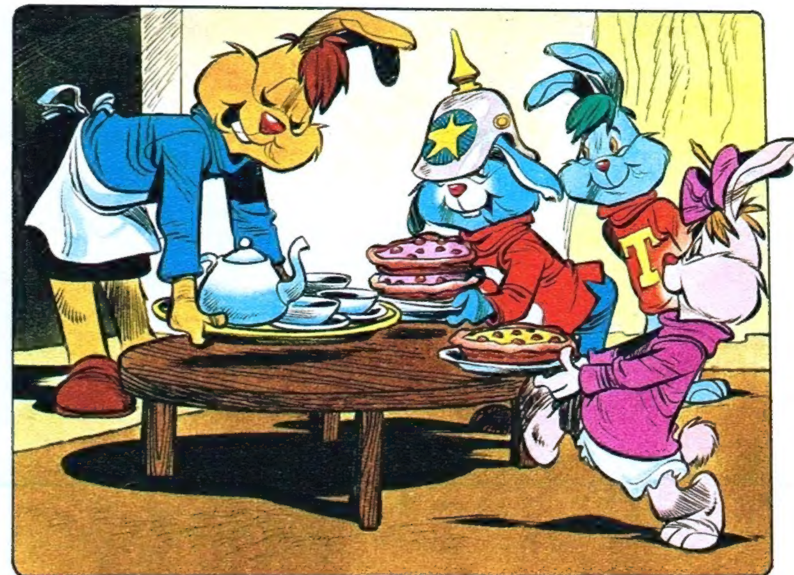
6. Zie je op het plaatje dat een appeltaart eerst bij Tsjoek-Tsjoek terechtkomt, maar daarna tussen de twee tamboerijnen van Krabbel? Krabbel ziet het niet en ze speelt rustig verder. Opeens merkt ze het!

7. „Oei, de appeltaart!" roept ze. Mama Konijn, Bobo en Tsjoek-Tsjoek vinden dat ze de appeltaart keurig opgevangen heeft. „Prima, hoor," zegt mama. Lachend kijkt Tsjoek-Tsjoek toe.

8. Bobo heeft het ook keurig gedaan, kijk maar eens naar zijn helm. De appeltaart blijft keurig vastzitten. En de andere appeltaart zit tussen de harmonika. „Jullie hebben mijn appeltaarten keurig gered, hoor," zegt Mama Konijn lachend en ze is helemaal niet boos. Kijk maar goed op het plaatje!

9. „En nu houden jullie op met muziek maken. Omdat jullie de appeltaarten opgevangen hebben, krijgen jullie een kopje thee met een stuk taart," zegt Mama Konijn. „Hoeraaa!" roepen Krabbel en Tsjoek-Tsjoek. „Het is gewoon een beetje feest!" „Ja," zegt Bobo. „Feest hoort nu eenmaal bij muzikanten!"

simmie het olifantje met de lange slurf

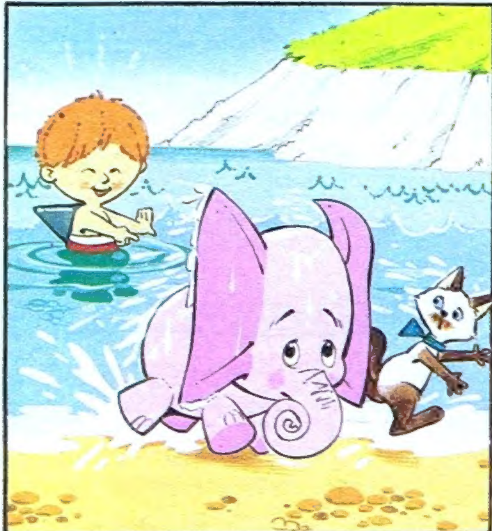
1. Simmie en Rongrong zijn aan het strand. Ze kijken in een plaatjesboek. Daar staan haaien en inktvissen in. Kleine Hansje kijkt ook mee.

2. „Ik ben blij dat hier geen haaien zijn," zegt Rongrong lachend, als ze in het water springen. „Want haaien zijn gevaarlijk!"

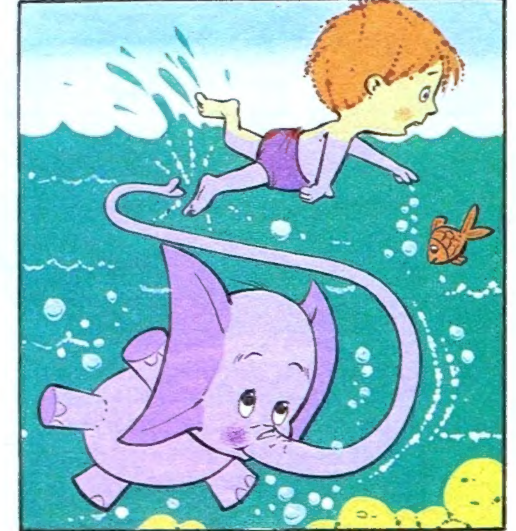
3. Maar opeens. . . „Een haai!" roept Rongrong. Want hij ziet een vin van een haai. „Vlug, uit het water!" roept Simmie geschrokken.

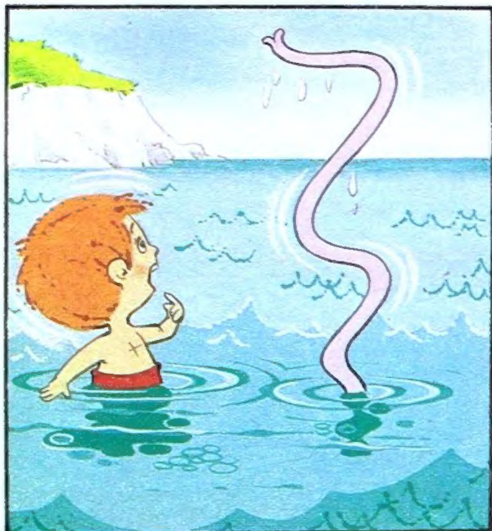
4. Als Simmie en Rongrong eindelijk weer op het strand zijn, zien ze Hansje uit het water komen. „Ha, ha, dat was ik!" roept Hansje.

5. Simmie doet meteen zijn boek weer open. „Een inktvis, nu gaan we Hansje beetnemen," zegt Simmie tegen Rongrong, die nog boos is.

6. Simmie gaat onder water zwemmen en begint onder Hansjes voet te kietelen. „Wat is dat nu?" roept Hansje angstig.

7. „Oh!" roept Hansje, als Simmie zijn slurf uit het water steekt. „Een inktvis!" En meteen rent Hansje gillend van angst het water uit.

8. Als Hansje weer veilig op het strand is, beginnen Simmie en Rongrong te lachen. „Dat was ik," zegt Simmie lachend.

9. „Laten we nu ophouden met bang maken," zegt Rongrong. „Ja, laten we gaan ballen!" zegt Hansje. En dan hebben ze veel plezier! Zullen Simmie en Rongrong volgende week nog op het strand zijn?

JOUW LIEVELINGSDIER

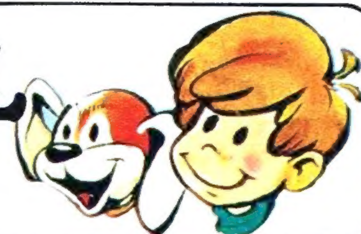
Deze twee kleine vosjes zijn buiten aan het spelen. Zie je op het plaatje wie boven op dat heuveltje toekijkt? Goed zo! Dat is mama vos. Kleine vosjes worden ook wel welpjes genoemd. De twee welpjes kijken naar een kever die voorbijkomt. Want ze hebben nog nooit een kever gezien! Jij wel? Ze weten dan ook niet goed wat ze ermee aanmoeten. Heb jij eigenlijk weleens een echte vos gezien?

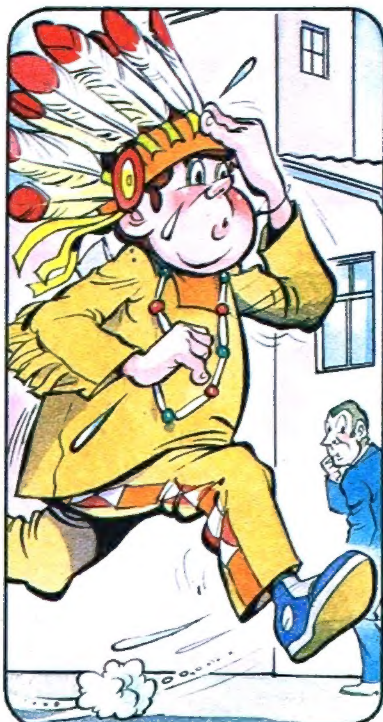

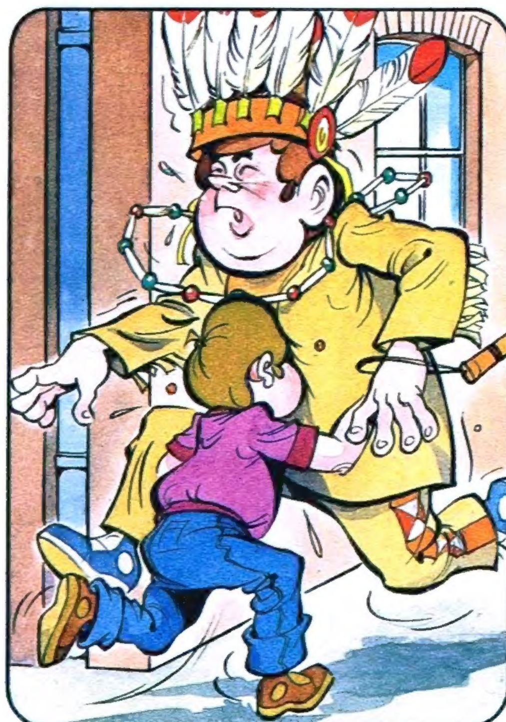
OOM STUNTEL

ALS INDIAAN

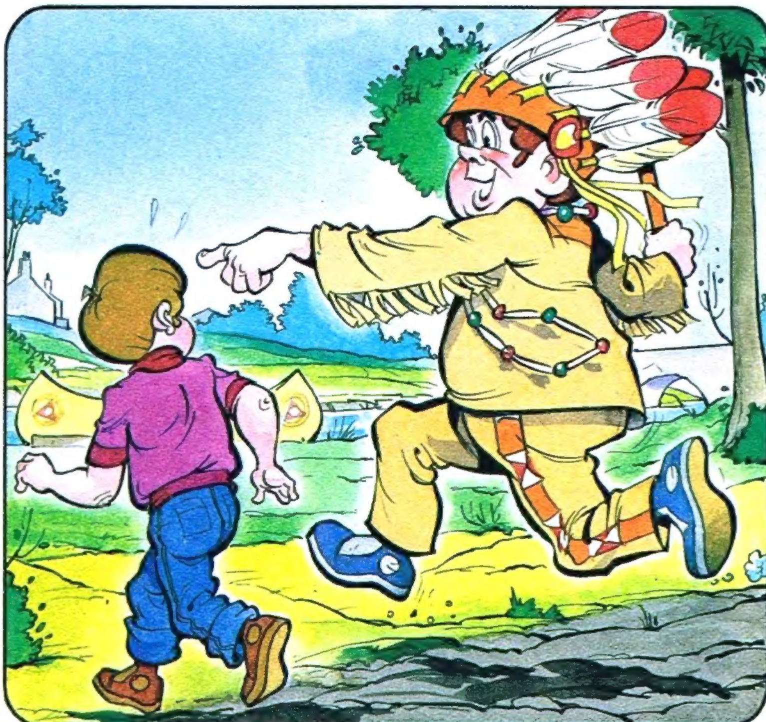
1. Je weet toch wel wie deze malle Indiaan is? Goed zo! Oom Stuntel. Ik zal zo vertellen waarom hij er zo mal uit ziet. Zie je hoe hard hij loopt?

2. Als oom Stuntel de hoek omgaat, botst hij tegen Heintje op. „Kijk waar u loopt," zegt Heintje boos. „Kijk zelf uit," zegt oom Stuntel. En dan... PLOFF! zitten ze op de grond.

3. Ze kijken elkaar aan en... „Maar u bent het!" zegt Heintje. „Waarom ziet u er zo raar uit?" „Ik zie er niet raar uit. Ik ben verkleed als Indiaan, want ik ga naar het gekostumeerde feest in de stad! Ik ben laat!" „Ik weet wel een korte weg over de rivier," zegt Heintje.

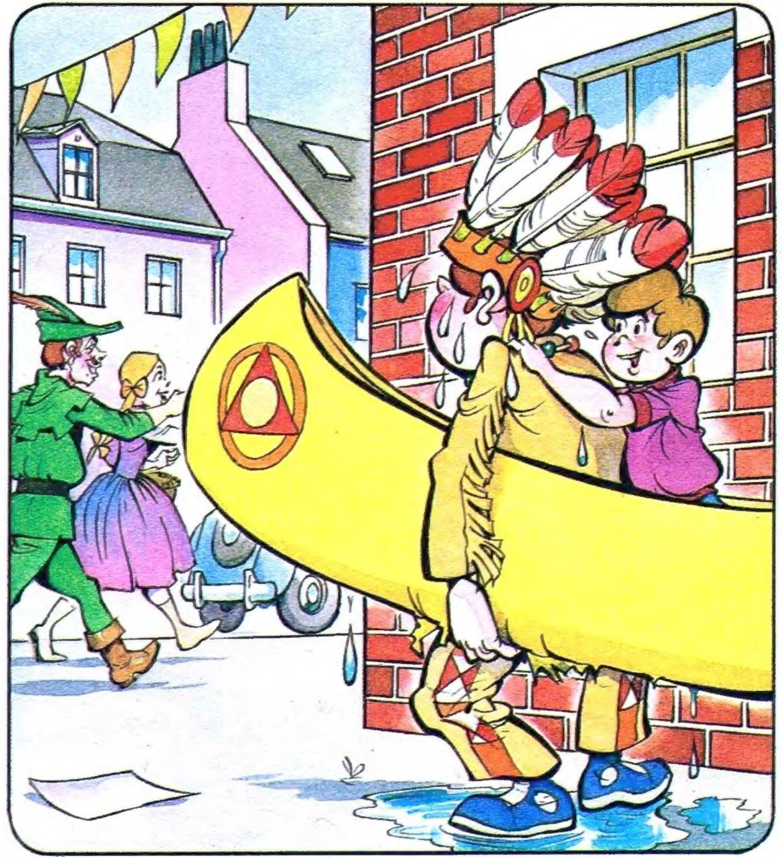
4. Heintje bedoelde de brug, maar oom Stuntel is natuurlijk eigenwijs. Oom Stuntel ziet een kano liggen. „Dat is de kano van mijn vriend Hans. Die leen ik wel even, dat gaat vlugger!" Met een grote sprong belandt oom Stuntel in de kano. „Schiet toch op, Heintje, anders komen we te laat!" roept hij.

5. Wat een malle oom is het toch! Hij is in de kano gesprongen en nu zit er een gat in! Heintje gaat achter hem zitten. Kijk maar eens goed naar het plaatje hoe oom Stuntel erin springt. Heb jij ook zo'n oom, die altijd van die rare dingen doet? Flap is er dit keer niet, want die houdt niet van varen!

6. Zie je op dit plaatje dat ze niet varen? Ze lopen, tenminste, oom Stuntel loopt en hij houdt de kano stevig vast. „Kunt u mij wel zo lang vasthouden?" vraagt Heintje verbaasd. „Natuurlijk, je weet toch dat ik ontzettend sterk ben," zegt oom Stuntel. Wat is het toch een verschrikkelijke opschepper!

7. Eindelijk zijn ze aan de overkant. Maar als oom Stuntel uit de kano wil stappen, lukt het niet. „Dan hou ik hem maar om," zegt oom Stuntel. Heintje houdt zich stevig vast en dan komen ze bij de optocht. „Oh, ik heb mij voor niets verkleed, want ze zijn al begonnen!" roept oom Stuntel teleurgesteld.

8. Maar dan ziet de meneer die de prijzen uitdeelt oom Stuntel staan. „Kijk nu eens!" roept hij naar de andere mensen, die staan te kijken. „Zo iets heb ik nog nooit gezien!" Iedereen kijkt naar oom Stuntel en begint hard te lachen. Want het is natuurlijk geen gezicht: oom Stuntel en Heintje lopend in een kano!

„U hebt de prijs gewonnen!" roept de meneer. En hij geeft oom Stuntel en Heintje een doos chocolade. „Zie je, Heintje, ik win altijd wel iets. Ik zie er ook het leukste uit!" „Tja," zegt Heintje. „Maar dank zij de kano heeft u gewonnen!" „Daar heb je gelijk in," zegt oom Stuntel. Lachend lopen ze verder.

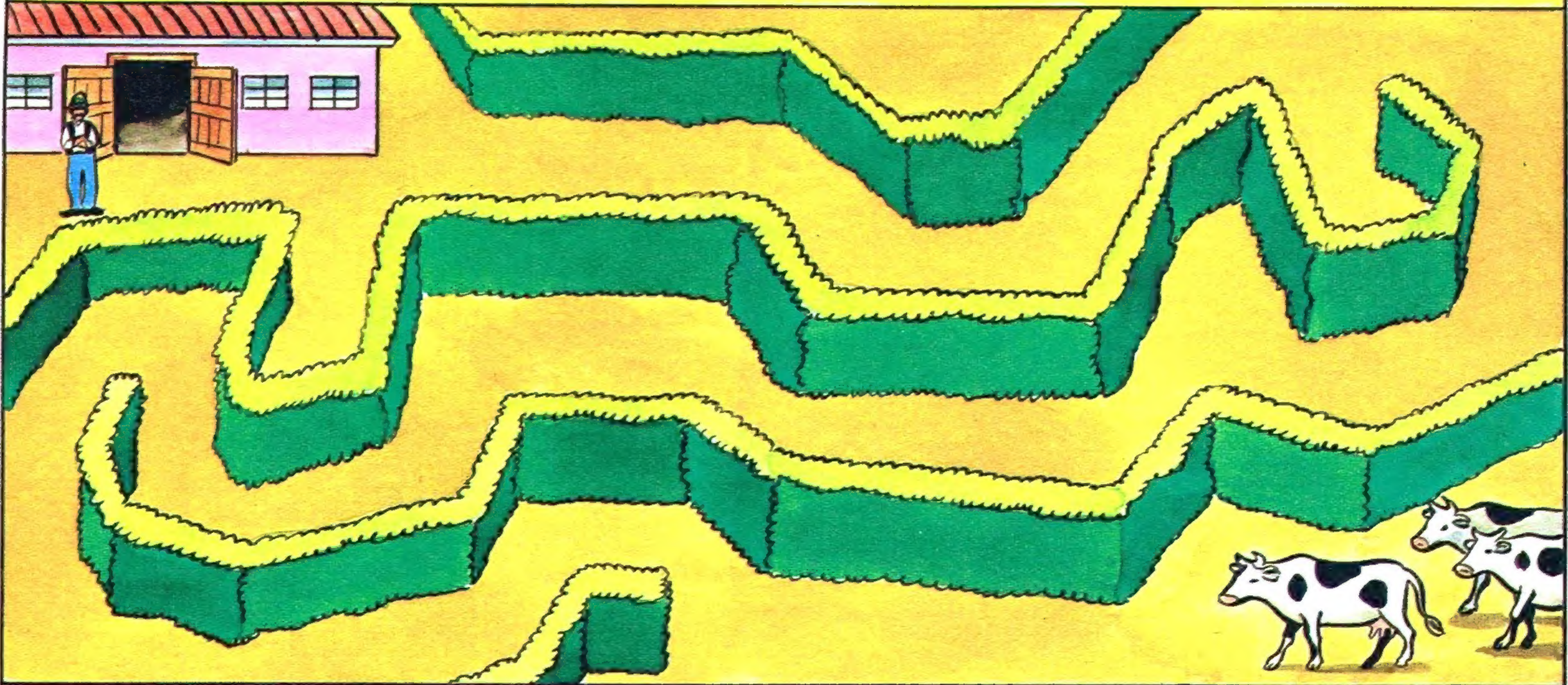

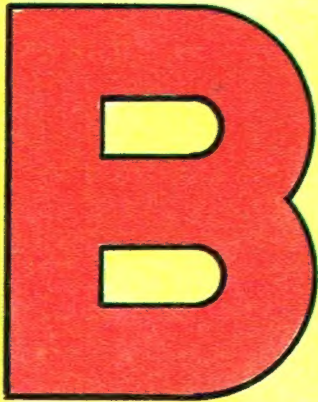
DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!

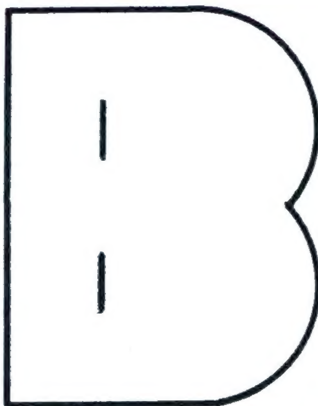
De Bollebaasjes zijn een wedstrijd aan het doen. Je ziet zeker al op het plaatje wat voor een wedstrijd. Een pannekoekenwedstrijd! Het gaat erom wie er het eerst een pannekoek bij opa heeft gebracht. Zie je opa met tante Marie aan het tafeltje zitten? Opa springt op als er opeens een pannekoek over het tafeltje vliegt. „Die heeft de eerste prijs!" roept hij. Maar de andere Bollebaasjes blijven hun best doen. Zie je dat er een pannekoek in de lantarenpaal hangt?

Hoe komen de koeien weer terug bij de boer?

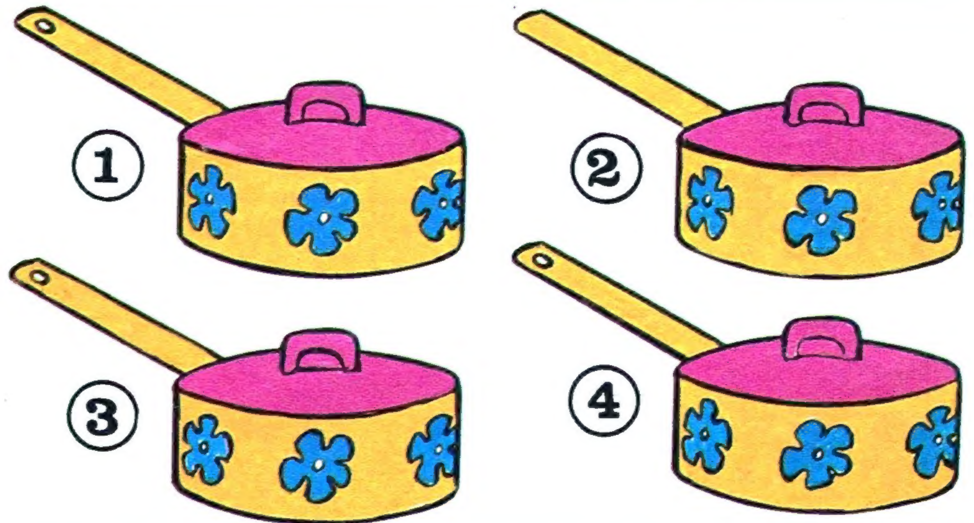

Ga met je vinger langs het weggetje en vind uit welke weg de koeien moeten nemen om bij de boer te komen.

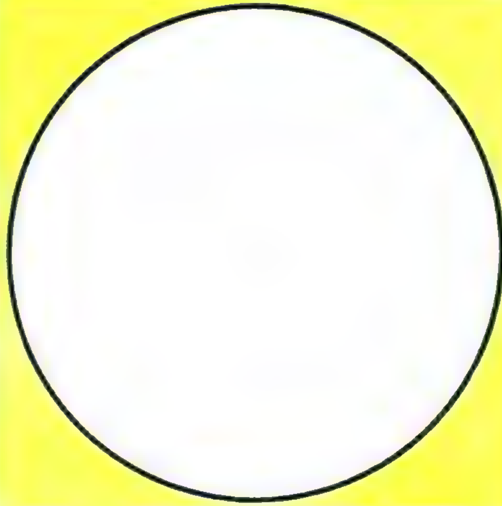
Maak de onderste B af. Zodat hij er net zo uit ziet als de bovenste. Daarna mag je hem kleuren.

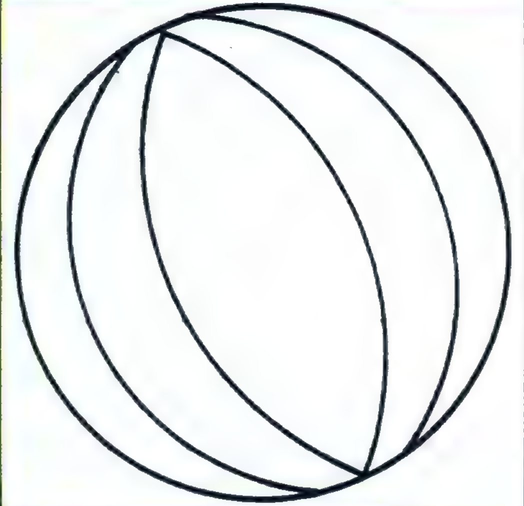

In een pan kook je eten. Een van deze vier pannen is anders, welke?

Als je met een potlood langs de stippellijntjes gaat, zul je zien dat er iets te voorschijn komt, dat je gebruikt met koken. Daarna mag je het kleuren.

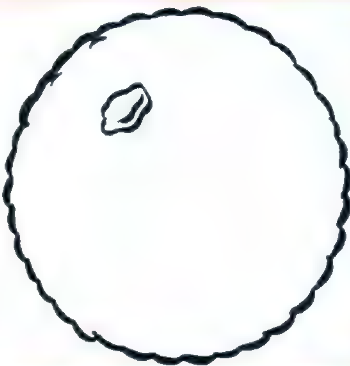
Nu maar fijn kleuren!

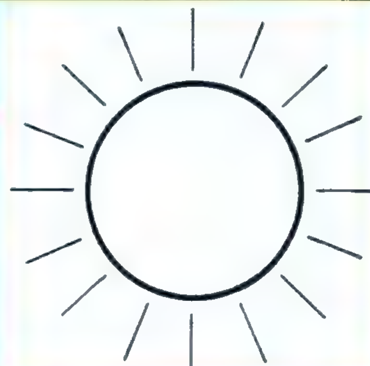
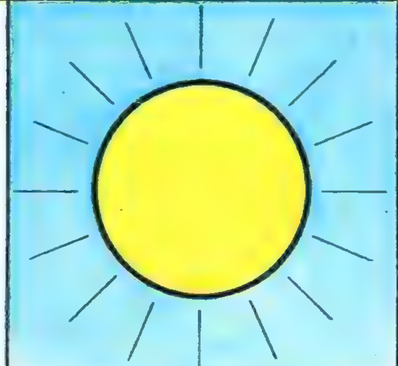

Dit is een bal, je mag zelf weten wat voor kleur je hem geeft.

Kleur de rechterbal net zo als de linker, maar wel binnen de lijntjes blijven, hoor!

Kleur deze mooie sinaasappel eens oranje! Je weet toch wel dat sinaasappels oranje zijn?

De zon is rond, dat wist je wel. Kleur hem daarom maar eens heel mooi!

Heb jij ook een speelgoedhond? Of misschien zelfs wel een echte? Kleur dit hondje maar eens mooi bruin. De vlekken op zijn rug mag je zwart kleuren.

DROPJE
en het poppenhuis

Liesje is haar poppenhuis aan het schoonmaken, als mama roept: „Liesje, Emmie en tante Ans zijn aangekomen!" „Fijn!" roept Liesje. Ze rent meteen naar de voordeur. Daar stopt een taxi en tante Ans en Emmie komen naar buiten. Liesje vindt het fijn dat Emmie en haar mama bij hen komen logeren. Ze blijven wel een week lang! Emmie draagt een klein mandje en daarin zit een zwart poesje. „Dit is Dropje," zegt Emmie tegen Liesje. „Wat leuk," zegt Liesje. „Zij heet zeker Dropje omdat ze zo zwart is!" „Ja," lacht Emmie, „goed geraden." Liesje pakt het poesje en loopt meteen met Emmie naar boven. Ze wil Emmie haar nieuwe poppenhuis laten zien! „Wat een mooi poppenhuis heb jij, zeg!" roept Emmie als ze het poppenhuis ziet.

Even later zijn Emmie en Liesje aan het spelen. Maar wat doet Dropje? Hij duwt met zijn kleine zwarte pootjes al de spulletjes die in Liesjes poppenhuis staan omver! „Dat mag je niet!" zegt Emmie boos. En ze tilt Dropje op en zet haar terug in haar mandje. „Laat haar maar, dat vind ik echt niet erg, hoor!" zegt Liesje. Even later speelt Emmie met Liesjes poppenhuis en Liesje speelt met Dropje. Ik zou best zelf zo'n lief poesje willen hebben, denkt Liesje bij zichzelf. Maar ja, Liesje heeft een poppenhuis en je kunt natuurlijk niet alles hebben! Dan roept Liesjes mama dat ze moeten eten. „Jullie moeten eerst even het eten voor Dropje klaarmaken," zegt tante Ans. Emmie geeft Dropje een schoteltje melk en wat vis. Daarna gaan ze zelf ook wat eten.

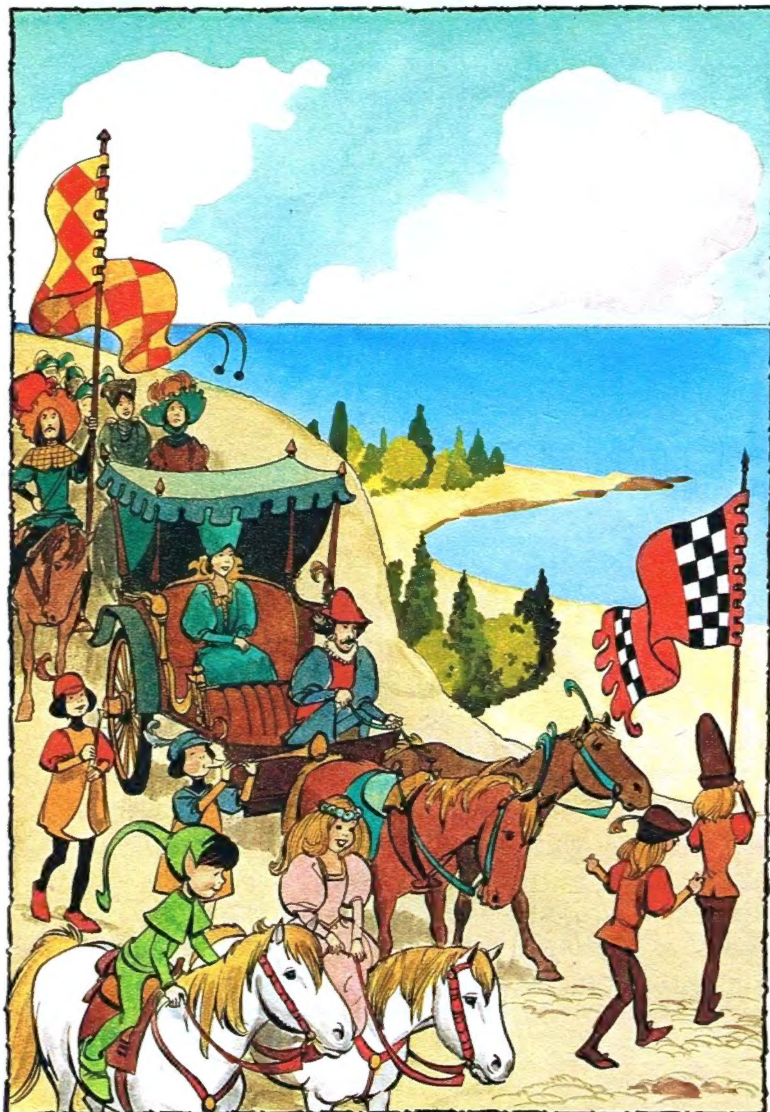
Als Liesje en Emmie naar bed gaan, zegt Liesje: „Mama, mag Dropje bij ons slapen?" „Natuurlijk," zegt mama. „Als jullie maar rustig zijn, en niet de hele avond met Dropje gaan spelen in plaats van slapen." Maar wat gebeurt er nu? Dropje is weg! Nergens kunnen Liesje en Emmie Dropje vinden! „Hij kan toch niet buiten zijn?" vraagt Emmie aan Liesjes mama. „Nee, dat kan niet, want alle deuren zijn dicht." Dan hoort Emmie Liesje roepen: „Ik heb Dropje al gevonden!" Emmie rent de trap op. Als ze boven komt, begint ze hard te lachen.

Want Dropje ligt heerlijk te slapen in het poppenhuis van Liesje. Emmie wil Dropje oppakken. „Nee, niet doen," zegt Liesje. „Dropje mag best in mijn poppenhuis slapen, dat vind ik helemaal niet erg!" En zo sliep Dropje de hele week in het poppenhuis van Liesje. Wat vindt Liesje het jammer als Emmie en tante Ans weer weggaan. „We komen gauw terug, hoor Liesje," zegt Emmie als ze weer in de taxi stapt. Als tante Ans en Emmie weg zijn, zegt Liesje: „Wat zal ik Dropje missen, mama." Dan zegt mama tegen Liesje: „Ga je met mij mee, ik heb een verrassing voor je." Ze loopt met Liesje naar de dierenwinkel. Ja, ze mag zelf een mooi poesje uitzoeken. Ze kiest net zo'n zwart poesje uit als Dropje. En raad eens waar dat poesje voortaan slaapt? In het poppenhuis van Liesje, net als Dropje!

GA JE MEE NAAR

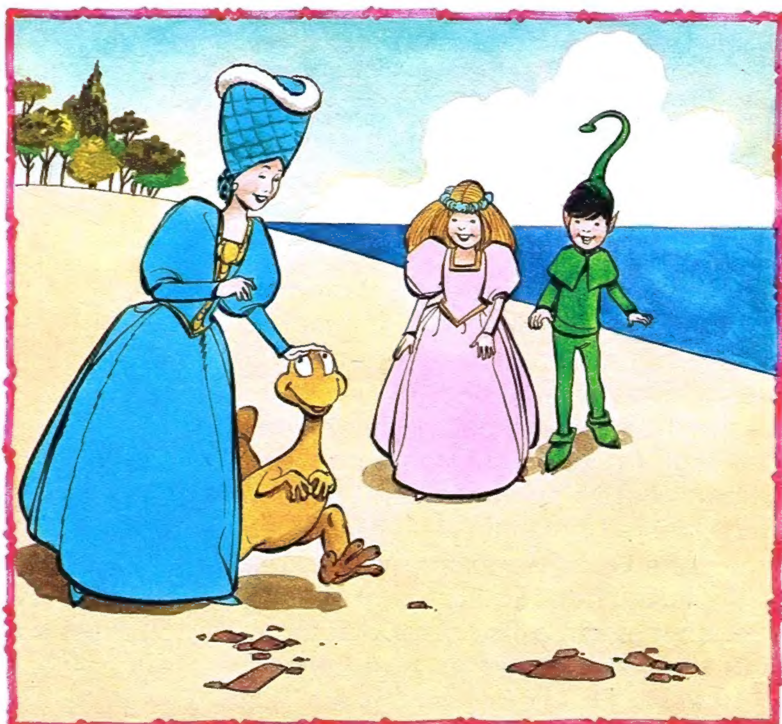
1. Het is vandaag een grote dag. Alle mensen van het paleis gaan vandaag met de Sprookjeskoningin picknicken. Ze hebben een heleboel eten, tafels en stoelen meegenomen. Zie je Pukkie en Wanda vooraan allebei op een pony rijden?

2. Terwijl de mensen van het paleis het eten klaarmaken, gaan Pukkie en Wanda met de Sprookjeskoningin wandelen. Ineens horen ze een vreemd geluid... dik, dikkedik! En uit de bosjes komt Dino te voorschijn. Ken je Dino nog? De kleine Dinosaurus, het vriendje van Pukkie en Wanda? Pukkie en Wanda kennen hem nog wel!

3. „Dino!" roepen Pukkie en Wanda tegelijk. En Wanda knuffelt hem even, zo blij is ze dat hij er is! „Hoe is het met je en hoe kom je hier?" vraagt Pukkie, die er niets van begrijpt. „Dik, dikkedik," zegt Dino, want iets anders kan hij niet zeggen. Hij kan nu eenmaal niet zo praten als wij.

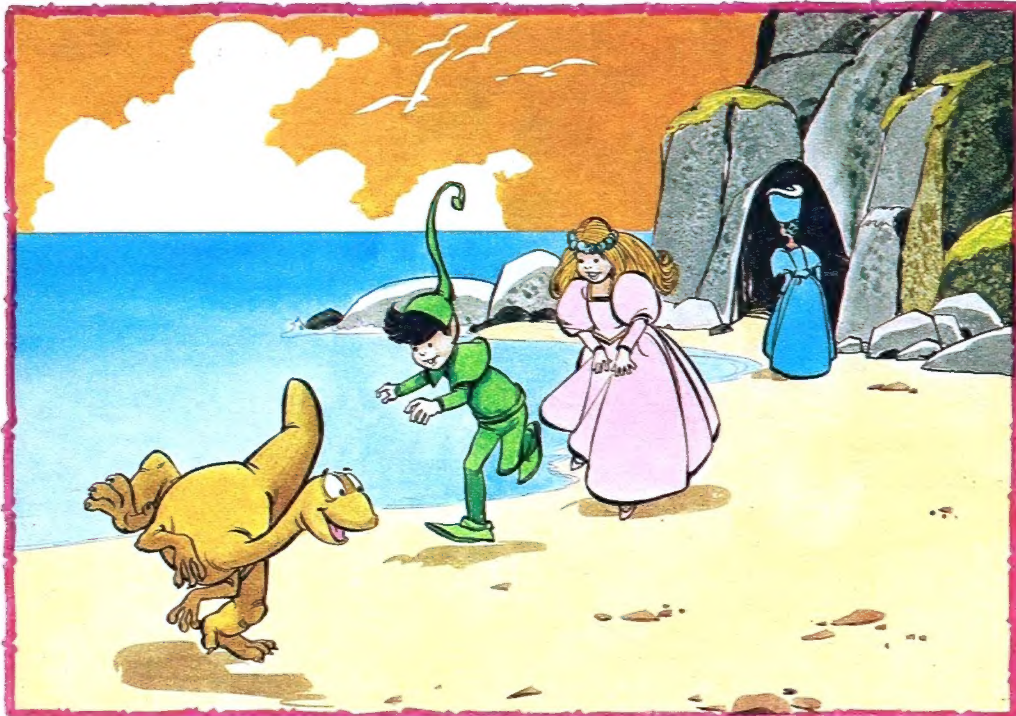
4. „Hallo, Dino," zegt de Sprookjeskoningin. „Ga je met ons mee, want wij gaan zo picknicken?" „Dik, dik," zegt Dino. En dat betekent: ja graag. De Sprookjeskoningin is ook blij dat ze Dino weer eens ziet. Zie je op het plaatje hoe vrolijk Dino kijkt?

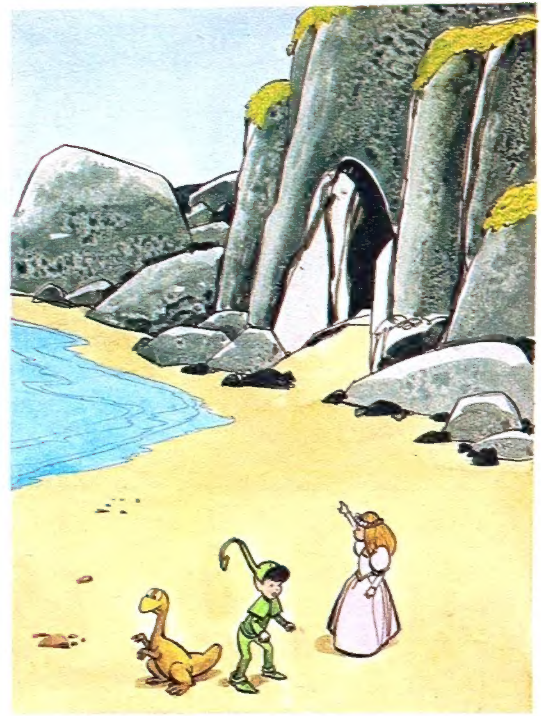
Weekblad **obo** | Een uitgave van Oberon BV uitgeverij voor jeugd en sport Postbus 6003, Haarlem tel. 023-31.92.00

Losse nummers 70 cent; verkrijgbaar bij kiosk, boekhandel, supermarkt en warenhuis. **Abonnementen** 55 cent per week of f7.15 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Betalingen** Wie het blad per post ontvangt, krijgt voor de betaling een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. Komt het blad via de bladenman/wederverkoper, dan kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem worden geregeld. **Inlichtingen enz.** Voor postabonnees: Afdeling Postabonnementen Bobo, postbus 299, Haarlem; telefoon 023-31.92.00. Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich wenden tot drie centra. Voor West-

SPROOKJESLAND?

5. Pukkie en Wanda zijn zo blij dat ze op het strand meteen met Dino gaan spelen. De Sprookjeskoningin doet niet mee, want zij kan niet zo hard lopen. Zie je wat de Sprookjeskoningin gaat doen?

De Sprookjeskoningin is erg nieuwsgierig, net zoals alle andere mensen. Op het strand is een grot en die wil de Sprookjeskoningin weleens even van dichtbij bekijken. Als dat maar goed afloopt!

6. Als Pukkie en Wanda uitgespeeld zijn, kijken ze om zich heen. „Waar is de Sprookjeskoningin?" vraagt Pukkie aan Wanda. „Ik weet het niet, maar laten we eens in de grot kijken. Misschien is ze daar," zegt Wanda bezorgd.

7. Als Pukkie en Wanda met Dino de grot binnenkomen, schrikken ze ontzettend! Want wat voor een beest staat er in de grot... EEN DRAAK!!! En hij kijkt niet erg vriendelijk. „Hèèlp!" roept Pukkie. „Oh, ik ben bang!" roept Wanda. „Dik, dikkidik!" roept Dino angstig. Zie je de boze draak op het plaatje?

8. „Denk jij dat de Sprookjeskoningin nog in de grot is?" vraagt Wanda aan Pukkie, als ze een beetje veilig staan. „Ik weet het niet," zegt Pukkie. „Daar ligt de zakdoek van de Sprookjeskoningin!" roept Pukkie verbaasd uit. „Oh, wat verschrikkelijk, dan moet de Sprookjeskoningin nog in de grot zijn," zegt hij.

en Midden-Nederland: Pampuslaan 104, Weesp (N.H.); telefoon 02940-13.656. Voor Noord- en Oost-Nederland: De Zuid Maten 3a, Beilen (Dr.); telefoon 05930-3141. Voor Zuid-Nederland: Ladonkseweg 15, Boxtel (N.Br.); telefoon 04116-3960. **Adreswijzigingen** Drie weken tevoren opgeven aan Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen) of aan de bladenman/wederverkoper. **Advertenties** Admedia N.V., postbus 7902, Amsterdam; telefoon 020-44.37.44.
Verdeler voor België N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, van Schoonbekestraat 34-38, 2000 Antwerpen; telefoon 03-38.23.80; postrekening nr. 83.405. Prijs per nummer 8 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in boek- en dagbladhandel. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

wolla-wolla

1. Wolla-Wolla en Kiki zijn op een middag met krijtjes bloemetjes aan het tekenen op de rotsen. „Wat kun jij dat goed, zeg," zegt Wolla-Wolla tegen Kiki, die erg haar best doet. „Mag ik het ook eens proberen?" vraagt Wolla-Wolla. „Natuurlijk," zegt Kiki aardig.

2. Maar daar is Pieka, het vriendje van Wolla-Wolla. „Oh, wat mooi," zegt hij tegen Kiki. „Dat kan ik ook wel, hoor!" „O, ja?" zegt Kiki. „Maar jij hebt zeker geen krijtjes." „Nee, ik doe het ook anders," zegt Pieka.

3. Dan haalt hij de mooie ketting van steentjes van zijn hals. „Kijk," zegt hij, „ik doe het hiermee!" Daar begrijpen Wolla-Wolla en Kiki niets van. Hoe kan dat nu?

4. Pieka gaat op een ander rotsblok zitten en legt alle steentjes stuk voor stuk voor zich neer. „Maar daar kun je toch niet mee tekenen?" zegt Kiki. „Dat ben ik ook helemaal niet van plan!" zegt Pieka eigenwijs. Weet jij wat Pieka van plan is? Ik begrijp er helemaal niets van!

5. Maar dan zegt Pieka: „Zien jullie nu wat ik bedoel?" „Ja, een beetje," zegt Kiki. „Je stapelt al je steentjes op elkaar," zegt Wolla-Wolla verbaasd.

6. En dan is Pieka eindelijk klaar... „Ohhh, wat mooi!" roepen Wolla-Wolla en Kiki tegelijk. Want dat hebben ze niet verwacht. „Wat knap," zegt Kiki.

Zie je op het plaatje wat Kiki bedoelt? Pieka heeft al zijn steentjes op elkaar gelegd en nu is het een poppetje geworden! Wat knap van Pieka, hè?